

Toespraak door de voorzitter van de N.V.O. - de heer M.A. Zandbergen - ter gelegenheid van de officiële opening van het S.V.O.-trainingscentrum op 30 september 1987 te Wageningen

(buiten verantwoordelijkheid van de redactie).

Summary

Speech by the chairman of the Dutch Pest Control Association, mr. M.A. Zandbergen, on the occasion of the official opening of the Pest Control Training Centre on September 30th, 1987 in Wageningen.
(The editor is not responsible for views expressed).

The Dutch Pest Control Association always wanted optimal training possibilities for professional Pest Control.

Stated is that the application of chemical pesticides is limited, which makes it not easier for working in the branch.

The lack of uniform instructions and action at tracing and prosecution activities in cases of offence, injures those who act within the rules. The private enterprises would like to see that pest control departments of local authorities become part of the branch.

A law for this business branch will only be effective when pest control activities will be reserved for qualified pest control technicians.

Excellentie, dames en heren,

De Nederlandse Vereniging van Onge-diertebestrijdingsbedrijven is blij met het S.V.O.-trainingscentrum dat vandaag officieel wordt geopend.
De N.V.O. heeft - en dat blijkt al uit het feit

De heer M.A. Zandbergen, voorzitter van de Ned. Vereniging van Ongediertenbestrijdings-bedrijven aan het woord.

dan de N.V.O. mede-oprichter is van de S.V.O. - altijd gestreefd naar optimale opleidingsmogelijkheden voor deze bedrijfstak. Die zullen uiteindelijk immers kunnen leiden tot een gezonde bedrijfstak waarin, zonder onnodige belemmeringen, het volksgezondheidsbelang en het milieubelang enerzijds en commerciële belangen anderzijds uitstekend hand in hand kunnen gaan. Helaas moeten wij constateren dat tegenover de positieve bijdrage die daaraan door het samenwerkingsverband S.V.O. wordt geleverd, enkele andere aspecten juist meer als rem voor een dergelijke positieve ontwikkeling fungeren. Ik noem u de volgende:

1. De toepassing van chemische ongediertebestrijdingsmiddelen wordt in toenemende mate beperkt. Dat maakt het werken in deze branche er niet eenvoudiger op. Vanzelfsprekend heeft de N.V.O. begrip voor beperkin-

gen die noodzakelijk zijn vanuit het oogpunt van milieu- en volksgezondheidsbelangen, maar die zouden dan ook niet verder moeten gaan dan strikt noodzakelijk is. Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat dit vaak wel het geval is en dan waarschijnlijk om meer politieke redenen. Een beperking van het gebruik van bestrijdingsmiddelen - bijvoorbeeld meer aandacht voor inspecteren dan voor spuiten - wordt door de N.V.O. ondersteund, maar noodzakelijke bestrijdingsactiviteiten m.b.v. biociden zelf zouden niet onnodig moeten worden belemmerd.

2. Het gebrek aan voldoende uniforme instructies en optreden bij opsporings- en vervolgingsactiviteiten in geval van overtredingen benadeelt diegenen die principieel binnen de wettelijke spelregels hun vak willen uitoefenen. Wetsovertreding wordt door de geringe "pakkans" een element dat zijn invloed krijgt op de concurrentieverhoudingen. Een euvel waarin deze sector overigens niet op zichzelf staat. Wij hebben ons als N.V.O. over deze problematiek begin dit jaar tot de betrokken bewindslieden gewend en wachten nog op een antwoord. In dit kader merk ik nog op dat wij ons niet aan de indruk kunnen onttrekken, dat toepassingsbeperkingen waar ik zojuist over sprak, soms verder gaan dan nodig is, vooral ook omdat er een marge wordt ingecalculeerd voor diegenen die het met de naleving van wettelijke spelregels minder nauw nemen.
3. De particuliere ongediertebestrijdingsbedrijven verzameld in de N.V.O., zouden graag zien dat de gemeentelijke diensten ook daadwerkelijk een onderdeel van deze bedrijfstak zouden gaan uitmaken. Wanneer wij uit de CBS statistiek ongediertebestrijding 1984 lezen dat van de kosten van 16 miljoen

gulden verband houdend met de gemeentelijke ongediertebestrijding slechts zo'n 3 miljoen wordt doorberekend aan de afnemers van die ongediertebestrijdingsdiensten, dan kunt u zich wel voorstellen dat het woord "concurrentievervalsing" nog wel eens in onze kringen is te horen. Pogingen om in deze situatie verbetering te brengen zijn tot nu toe op niets uitgelopen.

Voor alle duidelijkheid: de N.V.O. heeft geen enkel bezwaar tegen het optreden van gemeentelijke diensten op dit gebied, maar dan wel vanuit een vergelijkbare concurrentiepositie als die van de particuliere bedrijven.

De N.V.O. meent dat de al zo lang verwachte invoering van een wet ongediertebestrijding of zo u wilt de wet op het weren en bestrijden van dierplagen in de omstandigheden van deze bedrijfstak in belangrijke mate verbetering kan brengen. In ieder geval zou die wezenlijk bij kunnen dragen aan de pogingen van de N.V.O. om een kwalitatief hoog kwaliteitsniveau in de ongediertebestrijding - binnen het kader van de wettelijke regels - te bereiken.

Wij ondersteunen daarom datgene wat de heer Van Blaaderen op dat gebied zo juist heeft gezegd en doen dan ook een dringend beroep op u, minister, om u daarover positief uit te spreken.

Een dergelijke wet is echter alleen effectief indien de uitoefening van ongediertebestrijdingswerkzaamheden in de praktijk wordt voorbehouden aan werkelijk vakbekwame ongediertebestrijders.

Ongediertebestrijding is een vak dat niet uit de boeken alleen kan worden geleerd. Het S.V.O.-trainingscentrum zal derhalve bijdragen tot een werkelijke vakbekwaam-

heid van de ongediertebestrijder. Wij zullen er met z'n allen voor moeten zorgen dat de waarde van het *S.V.O.-diploma ook wettelijk wordt erkend* en dat het S.V.O.-examen voor de professionele ongediertebestrijder ook een echte graadmeter is voor het door hem bereikte niveau van vakbekwaamheid.

De N.V.O. zal zich dan ook binnen de S.V.O. voor het bereiken van deze doelstelling altijd constructief op blijven stellen.

Wij wensen het S.V.O.-trainingscentrum vanuit die laatste gedachte een goede toekomst toe.